

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽDÁRSKÝCH FARNOSTÍ

SVATÝ ROK
VÁNOCE 2025

jubileum2025

UKONČENÍ JUBILEJNÍHO ROKU V BRNĚNSKÉ DIECÉZI

Brno, katedrála sv. Petra a Pavla

28. prosince 2025

16.30 hodin mše svatá s biskupem Pavlem

15.30–16.30 sbírka potravin pro lidi v nouzi ve spolupráci s Diecézní charitou Brno a Komunitou Sant'Egidio.
Přijímáme trvanlivé potraviny, zejména pak:

- masové konzervy či jídlo v konzervách obecně
- trvanlivé paštiky typu Májka
- instantní polévky či jídla do hrnečků nebo "čínské" polévky apod.
- pro děti sušenky, oplatky, bonbony, čokolády, ovocné kapsičky pro děti či podobné balené produkty vhodné na svačiny do škol
- těstoviny, omáčky na těstoviny, olej
- dětská drogerie, vlhčené ubrousky

Přijímáme jen originálně zabalené potraviny z obchodů,
které nemají prošlé datum minimální trvanlivosti.

www.biskupstvi.cz

Milí farníci,

kalendářní rok je pomalu u konce a s ním i ten jubilejní *Svatý* – čas mimořádné milosti, ve kterém jsme byli zváni znovuobjevit Boží blízkost a stát se „poutníky naděje“. Mnozí z nás na svatých místech nebo přímo u svatopetrských bran v Římě zakusili, jak Bůh dokáže promlouvat v tichu modlitby, ve svátostech i v obyčejných setkáních. Prožili jsme i mnohá společná setkání v rámci našeho města či děkanství. Za všechny tyto okamžiky, v nichž náš Bůh obdařil svou milostí, můžeme s vděčností děkovat.

Nyní vstupujeme zároveň do doby vánoční, v níž slavíme narození našeho Pána Ježíše Krista. On přichází jako světlo do našich temnot, jako dítě, které svou prostotou připomíná, že Bůh se sklání ke každému z nás. Vánoce nám tak připomínají to, co jsme směli prožívat během celého Svatého roku: Bůh vstupuje do našeho života, aby nám daroval radost, pokoj a naději.

Přestože nastávající rok už nebude „svatý“, nemusíme být smutní. Jsme přece křesťané – lidé světla a naděje. A tato naděje není jen jednorázový optimistický pocit. Je to pevné zakotvení v Bohu, který je věrný. Pokud ji budeme nést dál ve svých rodinách, v práci i mezi přáteli, stane se oporou nejen pro nás, ale i pro ty, které na své každodenní cestě potkáme.

Prosme proto, aby nás v roce, který je před námi, provázela radost, odvaha, naděje a Boží požehnání. Ať každý nový den může být místem, kde se Kristus znovu rodí v našem srdci i ve světě kolem nás.

Požehnané Vánoce a milostí naplněný nový rok!

P. Blažej Hejtmánek, P. Marek Husák

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽDÁR NAD SÁZAVOU I

Roráty v adventu:

- Pondělí 1. prosince – úterý 23. prosince:
Denně kromě neděle rorátní mše svatá v 6:30,
v sobotu v 7:30 se světelným průvodem.

Svátoost smíření:

- Pondělí 22. prosince: 9:00–12:00, 14:00–18:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- Středa 24. prosince – Štědrý den:
16:00 Vigilie slavnosti Narození Páně pro rodiče s dětmi (dětská schola).
22:00 Slavná mše svatá. *J. J. Ryba: Česká mše vánoční, W. A. Mozart: Laudate Dominum (chrámový sbor svatého Prokopa).*
- Čtvrtek 25. prosince – Narození Páně: 7:30, 10:00 a 18:00. *V 10:00 Ryba: Česká mše vánoční, Mozart: Laudate Dominum (chrám. sbor)*
- Pátek 26. prosince – sv. Štěpána: 8:00 a 10:00.
- Sobota 27. prosince – sv. Jana Evangelisty: 18:00.
- Neděle 28. prosince – Svaté rodiny: 7:30 a 10:00 mše svaté s obnovou manželských slibů a v 18:00.
- Pondělí 29. prosince: 18:00 za zemřelé v uplynulém měsíci.
- Středa 31. prosince – sv. Silvestra:
16:00 Mše svatá na poděkování a s prosbou o požehnání do nového roku.
- Čtvrtek 1. ledna – Matky Boží, Panny Marie: 7:30, 10:00, 18:15.
- Neděle 4. ledna – slavnost Zjevení Páně: 7:30, 10:00 a 18:00.
Mše svaté s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- Neděle 11. ledna – svátek Křtu Páně: 7:30, 10:00 a 18:00.

V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽDÁR NAD SÁZAVOU II

Roráty v adventu:

- Soboty 6., 13., 20. a úterý 23. prosince:
Rorátní mše svatá v 7:30 se světelným průvodem.

Svátost smíření:

- Neděle 21. prosince: 14:00–16:00 (více zpovědníků).

Mše svaté o Vánocích:

- **Středa 24. 12. – Štědrý den:**
21:00 Vigilie slavnosti Narození Páně
Jiří Pavlica: Missa brevis (chrámový sbor Fons s doprovodem orchestru žáků ZUŠ).
- **Čtvrtek 25. prosince – slavnost Narození Páně:**
9:00 Mše svatá. (*Vánoční zpěv lidu*)
14:00-16:00 Bazilika otevřena k modlitbě a návštěvě betléma.
- **Pátek 26. prosince – svátek svatého Štěpána:**
9:00 Mše svatá.
- **Sobota 27. prosince – svátek sv. Jana Evangelisty:**
16:30 Mše svatá na Zelené hoře.
- **Neděle 28. prosince – svátek Svaté rodiny:**
9:00 Mše svatá s obnovou manželských slibů.
16:30 Mše svatá k zakončení svatého roku v katedrále v Brně na Petrově.
- **Středa 31. 12. – sv. Silvestra:**
23:00 Mše svatá s poděkováním za uplynulý rok a prosbou za nový rok v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Čtvrtek 1. ledna – slavnost Matky Boží, Panny Marie:**
9:00 Mše svatá. *Světový den modliteb za mír.*
- **Neděle 4. ledna – 2. neděle po Narození Páně:** 9:00 Mše svatá.
- **Úterý 6. ledna – slavnost Zjevení Páně:**
17:15 Mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídly.
- **Neděle 11. ledna – svátek Křtu Páně:** 9:00 Mše svatá.

V ostatní dny platí obvyklý pořad bohoslužeb.

DOPROVODNÉ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Pátek 12. až neděle 14. 12., Městské divadlo

Ostrov pohody 2025 – po roce jsme zase zpět

Pátek 12. 12. 2025

19:00 – Stopem po Novém Zélandu

Cestovatelská přednáška o půlročním pobytu v zemi kiwi. (Aneta Vavřínková, Žďár n. S.)

Sobota 13. 12.

14:00 – Klíče od vánoční brány Hudební vystoupení žáků ZŠ pod vedením Mgr. Teclové. (Základní škola Polnička)

14:30 – Já, Baryk Pohádka pro malé pejsky a velké pejskomily na motivy knížky Františka Nepila. (Týbrd'o divadlo!, Pardubice)

16:00 – Norská pohádka Příběh o princí zakletém v medvěda a dlouhé cestě k jeho vysvobození. Na motivy norské lidové pohádky „Na východ od slunce, na západ od měsíce“. (Buchty a loutky, Praha)

17:15 – Pojd'me spolu do Betléma Loutkové představení o narození Ježíška na motivy lidových her s jesličkami. (Divadlo ToTeM, Mračov)

Neděle 14. 12.

14:00 – Od snídaně po zvoneček Štědrovečerní slavení za doprovodu dětské lidové muziky Josefka připravili členové folklorních souborů Rozmarýnek a Bystřinka. (Žďár nad Sázavou)

14:30 – O Koblížkovi Kampak asi doputuje koblížek chtivý dobrodružství? (Přátelé waldorfské pedagogiky, Žďár nad Sázavou)

15:00 – O perníkové chaloupce, aneb jenom jako! Rozverná adaptace jedné z nejčtenějších klasických pohádek, ve které se děti dozvědí, že v lese je možno se také ztratit a když budou mít štěstí, tak narazí na chaloupku z perníku. (Divadelní soubor NaKop Tyjátr, Jihlava)

16:00 – Noční skřítek Pohádkový skřítek Hračkožrout povypráví příběh o holčičce Jiřince, která nechtěla uklízet hračky. (Divadelní spolek MIMos, Praha)

17:15 – Vánoční překvapení Veselá hudební pohádka o tom, co všechno pomotá i rozmotá vrána Mariána, když dědeček s babičkou slaví Vánoce. (Studenti DM SŠ obchodní a služeb pod vedením Dagmar Řezníčkové, Žďár nad Sázavou)

Žďárské děkanství

Děkanská adventní hra: Příprav srdce na Vánoce

Motivační hra plná her, soutěží a společných aktivit zaměřených na rodinu, děti a mládež. Více informací naleznete na www.dekanstvi.cz.

Od neděle 14. prosince, kostel sv. Prokopa, a od neděle 21. prosince, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Betlémské světlo

„Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu, jak to dopadne.“
Václav Havel

Plamínek odebraný z věčného ohně, který hoří v jeskyni pod bazilikou Narození Páně v Betlémě v centrální části Palestiny, představuje symbol míru, lásky, naděje a přátelství. Rozvoz světla zajišťují skauti a skautky z celého světa. Do České republiky ho od roku 1990 z Rakouska dovážejí brněnští skauti. Harmonogram pro letošní rok je následující:

6. 12. 2025 Ceremoniál Betlémského světla v Linci

7. 12. 2025 v 16:00 Přivítání Betlémského světla v Brně

13. 12. 2025 Rozvoz Betlémského světla po ČR

Do našich kostelů jej přinesou žďárští skauti.

www.betlemskesvetlo.cz, snímek Foto Havlín

14. prosince 8:00-12:00, prostor před kostelem svatého Prokopa

Adventní jarmark u kostela sv. Prokopa

Vaše finanční příspěvky podpoří farní aktivity pro děti a mládež a neziskovou organizaci Mary's Meals.

17.– 31. prosince 9:00–17:00, kaple svaté Barbory

Výstava betlémů v kapli svaté Barbory

Výstava betlémů v kapli svaté Barbory je otevřena denně v čase 9:00 – 17:00 hodin. K vidění jsou betlémy vyrobené z mnoha různých materiálů.

Sobota 20. prosince v 14:00, 26. – 31. prosince 11:00–16:00, Zelená hora

Žďárský betlém a Anna Martinková: Sklo na Zelené hoře

Žďárský betlém si můžete tento rok prohlédnout od sv. Štěpána do sv. Silvestra denně od 11:00 do 16:00 hodin. Jedná se o více jak 100 figurek z lipového dřeva, které jsou vytvořeny farníky nebo lidmi ze Žďaru nad Sázavou a okolních obcí. Součástí betléma je „jubilejní brána“, vyřezaná u příležitosti jubilejního Roku milosrdenství, se 45 obrazy s výjevy ze Starého a Nového zákona. V poutním kostele můžete současně shlédnout skleněné objekty Anny Martinkové.

Úterý 23. prosince v 7:30 v bazilice Panny Marie a v 9:00 na Zelené hoře

Poslední adventní roráty a stavění zelenohorského betléma

Na poslední roráty se s dětmi sejdem v bazilice v úterý 23. prosince. Po mši svaté zveme děti na snídani do křížové chodby, odkud se společně vydáme na Zelenou horu. Tam postavíme zelenohorský betlém vyřezaný našimi farníky.

Středa 24. prosince v 17:15 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa České koledy zazní v podání trubačů oděných v historických barvách města, kteří nás uvedou do slavení vánočního tajemství. Připraven bude i vánoční punč.

Pátek 26. prosince v 17:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Koncert chrámového sboru FONS: Zpívej v čase vánočním

Na tradičním vánočním koncertu Chrámového sboru FONS „Zpívej v čase vánočním“ zazní vánoční mše Missa brevis Jiřího Pavlice a další skladby.

Koncert doprovází Komorní orchestr žáků ZUŠ Františka Drdly. Vstupné dobrovolné.

Sobota 27. prosince v 18:00 hodin,
bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Vysočina zpívá rybovku

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby letos znovu po dvou letech zazní v podání sboru složené ze zpěváků z blízkého i vzdáleného okolí. Vstupné dobrovolné.

Neděle 28. prosince v 16:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert pěveckého sboru Svatopluk

Posluchači se mohou těšit na vánočně laděné skladby i sólová vystoupení při každoročním vystoupení pěveckého sboru Svatopluk.

Neděle 28. prosince v 16:30 hodin, katedrála svatých Petra a Pavla, Brno

Ukončení svatého roku 2025

Ukončení Jubilejního roku mší svatou v katedrále sv. Petra a Pavla, kterou bude v 16:30 hodin sloužit biskup Pavel Konzbul.

Sobota 3. ledna v 16:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Koncert Chrámového pěveckého sboru sv. Prokopa

Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby, Vínek koled od Antonína Hradila a Laudate Dominum od Wolfganga Amadea Mozarta. Zpívá chrámový sbor za doprovodu komorního orchestru.

Neděle 4. ledna ve 14:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Dětské pásmo u jeslíček v kostele svatého Prokopa

Program s dětským divadlem a zpěvem scholy od sv. Prokopa. Současně proběhne vyhodnocení děkanské adventní hry pro děti a mládež.

Sobota 10. ledna, obě žďárské farnosti

Tříkrálová sbírka

V sobota 10. ledna se vydají tři králové do ulic Žďáru nad Sázavou koledovat pro ty, kterým poskytuje svoji pomoc Oblastní charita Žďár nad Sázavou. Požehnání kolednickým skupinám proběhne v obou žďárských kostelích. V neděli 11. ledna v 17:00 hodin se poté v kostele svaté Kunhuty v Novém Městě na Moravě uskuteční 19. tříkrálový koncert věnovaný všem asistentům, dobrovolníkům a dárcům Oblastní charity Žďár nad Sázavou. Tentokrát na něm vystoupí Orchestr N. Kyjovského se svými hosty.

Neděle 25. ledna v 10:00 hodin během farní kavárny, křížová chodba

Ohlédnutí za farními akcemi klášterské farnosti

Ohlédnutí za farními akcemi uplynulého roku s fotografiemi a vzpomínkami.

Výhled akcí na první pololetí roku 2026

4. ledna	Tříkrálové setkání na Vejdochu, Jámy
15. ledna	Děkanské setkání katechetů, Žďár I
17. ledna	Děkanské setkání pomocníků u oltáře, Žďár II
25. ledna	Ekumenická bohoslužba, Církev husitská Žďár n. S.
29. ledna	Rekolekce kněží žďárského děkanství, Radešínská Svratka
26. února	Rekolekce kněží žďárského děkanství, Herálec
21. března	Dívčí olympiáda, Telnice
21. března	Duchovní obnova pro katechety, Brno
26. března	Rekolekce kněží žďárského děkanství, Jámy
31. března	Pašijová hra: Co se stalo s Ježíšem?, Žďár nad Sázavou
3. dubna	Křížová cesta, Zelená hora
18. dubna	Svátost nemocných, Žďár I
26. dubna	Prosba za úrodu na Vejdochu, Jámy
10. května	První svaté přijímání, Žďár I
17. května	Pout' ke sv. Janu Nepomuckému, Zelená hora
29. května	Noc kostelů
31. května	První svaté přijímání, Žďár II

Přehled **přímých přenosů bohoslužeb** pro starší a nemocné farníky:

www.mseonline.cz

Projevuj Boží lásku!

„ Když ... vidí svého bratra v nouzi, ale odepře mu milosrdenství, jak v sobě může mít Boží lásku? “

1. Jan 3,17

Spisovatel Tim Hansel vyprávěl o jednom profesorovi v semináři, který svou hodinu homiletiky (nauky o kázání) pojal neobvyklým způsobem. Každý student dostal za úkol přednést kázání na příběh o milosrdném Samařanu (viz Lukáš 10:30-37). Měli

obcházet posluchárny jednu po druhé a kázat o lásce a soucitu k druhým. Někteří studenti měli mezi vyučováním deset minut, jiní měli času ještě méně, a to je nutilo spěchat, aby dodrželi rozvrh. Každý z nich přitom musel projít určenou chodbou kolem „žebřáka“, kterého tam profesor záměrně nastražil.

Co se toho dne stalo, bylo opravdu silnou lekcí. Počet budoucích kazatelů, kteří se zastavili, aby pomohli žebřákovi, byl extrémně nízký, zejména mezi těmi, kdo byli v časovém tlaku. Všichni tolik spěchali kázat o milosrdném Samařanu, že kolem žebřáka, který je jádrem podobenství, prošli bez povšimnutí.

Následující parafráze Kristových slov z Matoušova evangelia by tě měla přimět k zamyšlení, modlitbě a oslovení trpících lidí: „Hladověl jsem, a vy jste zakládali humanitární klub, abyste o tom diskutovali. Byl jsem ve vězení, a vy jste zůstali doma a modlili se za mé propuštění. Byl jsem nahý, a vy jste debatovali o morálce a mém vzhledu. Byl jsem nemocný, a vy jste děkovali Bohu za své zdraví. Byl jsem bez domova, a vy jste mi kázali o úkrytu Boží lásky. Děláte svatý dojem, zdá se, že jste tak blízko Bohu, já jsem ale pořád hladový, osamělý, je mi zima a mám bolesti. Záleží vám na tom vůbec?“ (Matouš 25:42-43, par.). Přestaň o Boží lásce jen mluvit, projevuj ji!

Slovo pro každý den, spkd.cz

Nedržme Boha zavřeného v kostele

Ježíš Kristus se narodil v chlévě a byl položený v jeslích. Zdá se, že Maria tuto situaci moc dobře nechápe. A proto to uchovává ve svém srdci a rozvažuje o tom. Ne všechno lze pochopit ihned.

Na první pohled to, co se tu odehrává, nejde dohromady s tím, co bylo zvěstováno. Ona přece uslyšela v Nazaretě toto: „Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida.“ Betlém je skutečně město Davidovo, král David se tu narodil. Přišli do Betléma, a nejenže tu nenašli trůn – dokonce pro ně nebylo ani místo v hostinci! Ten, který by měl být velkým nástupcem Davidovým, jeho potomkem, není přijat v domě Davidově! Maria s tím zápasí, protože nechápe.

Pro nás je tohle znamení ještě výmluvnější. Otcové církve vysvětlovali, že jesle či žlab jsou symbolem hříchu. K čemu se totiž vrací zvíře? Ke žlabu, protože v žlabu je žrádlo. Oslové a volové se sem dřív nebo později vrací. A k čemu se vracíme my? Ke svým hříchům. Nejednou zápasíme se svými hříchy po celý život.

Máme zkušenost, že i když máme ty nejlepší úmysly – zachováváme rytmus duchovního života, provozujeme lecjakou duchovní gymnastiku – přesto se najde hřích, k němuž se vracíme jako dobytek ke žlabu.

A právě to je místo, kam chce Kristus vstoupit, kde chce být položený: v samém středu našeho hříchu. A to je pěkný paradox – vždyť nám se zdá, že Boha je zapotřebí hledat ve svatyni. Bůh by měl být tam, kde je svaté místo. Ale on chce být právě v našem hříchu, a ne ve svatyni! Proč? Protože nás chce spasit. Chce nám přinést spásu, nepotřebuje naše modlitby. My bychom Pánu Bohu rádi vyhradili kostel. Máme pro něj takové pěkné místo – kostelíček. Vyrážíme tam jednou týdně, tak na hodinku, elegantně, zbožně, možná vytáhneme i zvláštní oblečení... Jenže on tohle nechce. On totiž nehledá svou slávu, ale naši spásu.

Arcibiskup Grzegorz Ryś, Lodž, www.pastorace.cz

SVATÝ ROK VRCHOLÍ

Na letošní Svatý rok připadá výročí, které je velmi významné pro všechny křesťany. Je to 1700 let od okamžiku, kdy se slavil první velký ekumenický koncil, a to koncil Nicejský. Je dobré si připomenout, že od dob apoštolů se pastýři při nejrůznějších příležitostech scházeli na sněmech, a to za tím účelem, aby se zabývali věroučnými tématy a otázkami disciplíny. V prvních staletích víry se konalo mnoho synodů jak na křesťanském Východě, tak na Západě, což

poukazovalo na to, jak důležité je bdít nad jednotou Božího lidu a nad věrným hlásáním evangelia. Svatý rok je významnou příležitostí ke konkretizaci této synodální formy, kterou křesťané dnes považují za stále nezbytnější způsob, jak lépe odpovídat na naléhavost evangelizace. Všichni pokřtění, každý se svým vlastním charismatem a posláním, jsou spoluzodpovědní za to, aby nejrůznější znamení naděje svědčila o přítomnosti Boha ve světě.

Nicejský koncil měl za úkol uchovat jednotu, která byla vážně ohrožena popíráním božství Ježíše Krista a jeho rovnosti s Bohem Otcem. Koncilu se zúčastnilo kolem tří set biskupů, kteří zasedali v císařském paláci a byli svoláni na popud císaře Konstantina 20. května 325. Po různých debatách se díky milosti Ducha Svatého všichni shodli na Vyznání víry, které dodnes recitujeme při slavení nedělní eucharistie. Koncilní otcové chtěli na začátku tohoto Vyznání poprvé použít výraz „věříme“ jako svědectví toho, že v onom „my“ se coby jedno společenství setkávají všechny církve a že všichni křesťané vyznávají stejnou víru.

Nicejský koncil je milníkem v dějinách církve. Výročí jeho konání je výzvou pro všechny křesťany, aby se spojili k chvále a díkůvzdání Nejsvětější Trojici a zvláště Ježíši Kristu, Božímu Synu, který je „jedné podstaty s Otcem“ a který nám odhalil toto tajemství lásky. Nicejský koncil je ale také výzvou pro všechny církve a církevní společenství, aby pokračovaly na cestě k viditelné jednotě, aby neúnavně hledaly cesty vhodné k dosažení stavu, který

bude plně odpovídat Ježíšově modlitbě: „Ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21).

Na Nicejském koncilu se projednával také termín slavení Velikonoc. V tomto ohledu dodnes existují různé názory, které znemožňují, aby se tato základní událost naší víry slavila ve stejný den, což se díky Prozřetelnosti stane právě v roce 2025. Kéž by se tato okolnost stala výzvou pro všechny východní a západní křesťany, aby učinili rozhodující krok k jednotě v záležitosti společného data pro slavení Velikonoc. Je dobré připomenout, že mnozí už dnes nemají ponětí o sporech, ke kterým docházelo v minulosti, a nechápou, proč by v této věci měly nadále existovat neshody.

Naděje tvoří spolu s vírou a láskou trojici „božských ctností“, které vyjadřují podstatu křesťanského života (srov. 1 Kor 13,13; 1 Sol 1,3). V jejich nerozlučné jednotě je naděje tou, která věřícímu takřkajíc vštěpuje orientaci, určuje směr a cíl jeho existence. Proto apoštol Pavel vybízí: „V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“ (Řím 12,12) Ano, potřebujeme „překypovat nadějí“ (srov. Řím 15,13), abychom věrohodně a přitažlivě svědčili o víře a lásce, které si neseme v srdci. Kéž je naše víra radostná a láska plná nadšení. Kéž je každý člověk s to se na druhého třeba jen usmát, projevit mu přátelství, bratrsky na něj pohledět, upřímně mu naslouchat nebo bezděčně posloužit, a to s vědomím, že v Ježíšově Duchu se tyto projevy mohou pro toho, kdo je přijímá, stát plodným semínkem naděje. Ale co je základem naší naděje? Abychom to pochopili, bude dobré, když se zastavíme u důvodů naší naděje (srov. 1 Petr 3,15).

„Věřím v život věčný.“ Tak vyznáváme svou víru a v těchto slovech nachází křesťanská naděje stěžejní pilíř. Je to vpravdě „božská ctnost, kterou toužíme po věčném životě jako po svém štěstí“. Druhý vatikánský koncil říká: „Jestliže naopak tento božský základ a naděje ve věčný život chybí, je důstojnost člověka, jak se dnes můžeme často přesvědčit, vážně poškozena a záhady života a smrti, viny a bolesti zůstávají bez řešení, takže lidé nezdědka upadají do beznaděje.“ My ovšem, když hledíme na plynoucí čas, máme v ctnosti naděje, v níž jsme byli spaseni, jistotu, že dějiny lidstva a každého z nás nesměřují do nějakého slepého bodu nebo do temné hlubiny, ale k setkání s Pánem ve slávě. Žijme tedy v očekávání jeho opětovného příchodu a v naději, že v něm budeme žít na věky. Kéž s tímto vědomím přijímáme za své zvolání prvních křesťanů, které je plné pohnutí a kterým končí Písmo svaté: „Přijď, Pane Ježíši!“ (Zj 22,20).

Z buly papeže Františka Naděje neklame

Ve Žďáře opět zazní společná „Rybovka“

Jsou to už téměř dva roky, co žďárskou bazilikou zněly tóny velkolepého hudebního projektu – společné Rybovy České mše vánoční. Tehdy byl chrám zaplněný zpěváky, hudebníky i posluchači. Obrovské dílo, které spojilo umělce z našeho regionu, přineslo nezapomenutelný a silný duchovní prožitek.

A nyní znovu přichází čas radosti, setkávání a společného muzicírování, které spojuje lidi skrze hudbu napříč všemi generacemi. Letos se zájemci mohou na Rybovu mši těšit 27. prosince 2025 v 18 hodin v prostorách baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou.

O tom, jak probíhají přípravy na letošní koncert, a o atmosféře projektu vypráví jedna z organizátorek, sbormistryně Hana Bořilová.

Haní, jak vůbec vznikla prvotní myšlenka sestavit tak veliké hudební dílo v tomto podání?

S prvotním nápadem tehdy přišli skvělí zkušení hudebníci, varhaník Jan Gregor a sbormistryně Petra Kynclová. Chtěli nabídnout široké veřejnosti možnost zazpívat si nejznámější vánoční dílo, Rybovu mši „Hej, mistře“. Tenkrát mě oslovili a přizvali do tohoto projektu z důvodu zkušeností, které mám s vedením Chrámového sboru u sv. Prokopa. Už přes třicet let nacvičujeme společně s orchestrem slavnostní mše a máme tedy bohatou zkušenost, na kterou se dalo navázat. Společně s Petrou a Janem jsme oslovili hudebníky a zpěváky ze širokého okolí – učitele základních uměleckých škol, členy různých těles, venkovských kapel nebo studenty konzervatoří. Cílem nebylo jen setkání, ale i propojení lidí z různých sborů a hudebních těles. Přidali se i ti, o nichž jsme do té doby ani nevěděli, že tu někde blízko nás hrají či zpívají. Pod záštitou obou farností a místní základní umělecké školy,

která nám poskytla prostory pro zkoušky, jsme se pustili v roce 2023 do společné práce.

Jak to vypadá s letošní účastí? Máte už nyní odhad, zda se vám pro letošek podaří oslovit více účastníků než v prvním ročníku?

Tehdy se do projektu zapojilo přes sto lidí, což bylo úžasné. Na první letošní říjnovou zkoušku přišlo téměř sedmdesát zpěváků.

Stalo se už v roce 2023, že se k vám přidali i lidé žijící za hranicemi našich farností a okresu?

Ano, a právě to se stalo motivací pro další ročník. Sjeli se hudebníci ze širokého okolí a vytvořili nádhernou a přátelskou atmosféru. Bylo to krásné setkání. Na začátku koncertu moderátor představoval města, obce a farnosti, odkud účinkující přijeli, a z lavic jim hrdě mávali jejich rodiny, přátelé a kněží. Letos už nám účastníci do přihlášek sami píší, odkud jsou, abychom jejich zastoupení mohli opět představit. Přidávají se sólisté, studenti zpěvu a konzervatorií často z velké dálky.

Letos kromě dirigování společné Rybovky připravuješ také vánoční koncert Chrámového sboru sv. Prokopa. Co pro tebe i pro váš sbor tato dvojí role znamená?

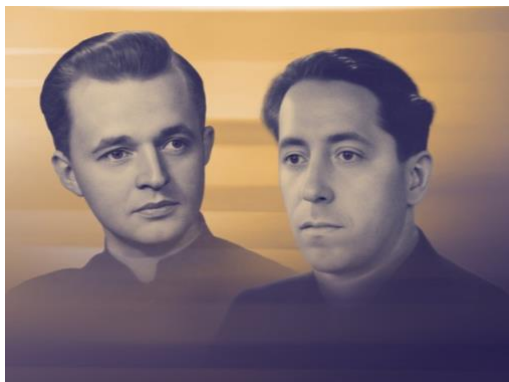
Je to pro nás velká radost i výzva. Náš sbor se výrazně podílí na přípravě společné Rybovky, ale zároveň jsme chtěli sdílet vánoční atmosféru i přímo s naší farností. Každoročně hudebně doprovázíme půlnoční mši na Štědrý den ve 22:00 hodin a mši na Hod Boží v 10:00 hodin v kostele sv. Prokopa. A protože to nejsou koncerty, ale především liturgické bohoslužby, rozhodli jsme se uspořádat ještě jeden samostatný koncert. Ten se uskuteční v sobotu 3. ledna 2026 v 16:00 hodin, rovněž v kostele sv. Prokopa. Zazní na něm mimo jiné vzácná skladba „Víněk koled“ od Antonína Hradila, napsaná přímo pro náš prokopský kůr, a také „Laudate Dominum“ od W. A. Mozarta, které se svou duchovní hloubkou a melodičností krásně doplňuje s Rybovou mší.

Haní, jsme v závěru našeho povídání. Co bys popřála letošnímu projektu společné Rybovky a jaké je tvé osobní přání pro vánoční čas?

Společně s ostatními organizátory si přejeme, aby veškerá energie a čas, které účastníci do projektu vkládají, přinesly radost a silný kulturní zážitek pro všechny – účinkující i posluchače. A osobně si přeji, abychom při našich vystoupeních šířili vánoční pohodu, čerpali z ní sílu a pamatovali na to, že hudba je dar, který můžeme sdílet dál a tím obohacovat sebe i ostatní.

Lenka Šustrová, foto ze zkoušky Jaroslav Petr

Naše diecéze bude mít dva nové blahoslavené

Naše diecéze bude mít dva nové blahoslavené – papež Lev XIV. podepsal dekret o beatifikaci kněží **Jana Buly** a **Václava Drboly**.

P. Jan Bula a P. Václav Drbola byli v 50. letech 20. století nespravedlivě odsouzeni ve vykonstruovaných procesech a popraveni komunistickým režimem. Oba byli obyčejnými diecézními

kněžími – Jan Bula sloužil v Rokytnici nad Rokytnou, Václav Drbola v Babicích. Právě tam se roku 1951 udály tzv. „babické vraždy“ tří komunistických funkcionářů, s nimiž vládnoucí režim nesmyslně spojil oba faráře. Po krutých výsleších a zmanipulovaném soudním procesu byli oba popraveni.

Proces blahorečení Jana Buly začal v roce 2004, o sedm let později k němu byl připojen případ Václava Drboly. Po více než dvaceti letech se teď oběma mužům dostává zásadního církevního uznání. „Z blahorečení P. Buly a P. Drboly mám obrovskou radost. Seznámil jsem se s řadou dokumentů, které svědčily o životě obou těchto mladých kněží, četl jsem dopisy Jana Buly z cely smrti a dlouho přemýšlel nad tím, jakou úzkost museli prožívat, jaké bezpráví a jakou bolest vytrpěli. A přesto stáli pevně, věrní hodnotám, kterým zasvětili svůj život, a dokázali odpustit svým vrahům. Jsou to jednoznačně vzory, od kterých se i dnes můžeme učit,“ komentuje dnešní oznámení brněnský biskup Pavel Konzbul.

Po podpisu oficiálních dokumentů papežem nyní startují přípravy na samotnou slavnost blahorečení, která by se měla uskutečnit v Brně. „Termín slavnosti zatím nemáme potvrzen, ale předpokládáme jeho zveřejnění v řádu několika týdnů. Půjde o akci, na které očekáváme účast mnoha tisíc věřících nejen z jižní Moravy a Vysočiny, ale z celé České republiky. Rozsahem i významem půjde opravdu o mimořádnou akci pro českou církev,“ nastiňuje biskup Pavel Konzbul. Slavnost blahorečení se bude pravděpodobně konat v polovině roku 2026.

Brněnská diecéze chystá v nejbližší době také řadu doprovodných aktivit různého charakteru – od edukativních a kulturních projektů po zážitkovou hru. K tématu byl vydán také komiks Nepřemožení.

Chcete se dozvědět více o tom, jak probíhal celý proces blahorečení? Aktualizované informace o obou mučednících najdete na nových webových stránkách www.buladrbola.cz, kde budou v následujících týdnech zveřejněny informace o všech chystaných akcích i slavnosti blahorečení.

Brněnské biskupství

Víme, jaké bohatství se skrývá v našich farnostech?

Přesně na tuhle otázku jsme se snažili najít odpověď při setkání našich pastoračních rad žďárského děkanství ve středu 8. října v Radešínské Svatce. Ano, byli jsme ze všech dvaceti děkanství brněnské diecéze první, takoví pilotní, ale myslím, že se nám to pod vedením Ducha

svatého povedlo.

Sešli jsme se přesně po roce. A stejně jako loni se nám zdálo důležité zahájit náš společný podvečer mší svatou. Celebroval ji P. Blažej Hejtmánek, místoděkan našeho děkanství.

Další program pak následoval v kulturním domě v Radešínské Svatce, za jehož zapůjčení děkujeme místní obci. Přijelo nás přes sedmdesát. Ten počet jsme zjistili už v úvodu díky očíslovaným kartičkám, které každý účastník dostával u vstupu stejně jako tři žluté smajlíky. Ty zapříčinily úsměvy mnoha příchozích. A co s nimi? Čtete dál, dozvíte se...

Program v sále začal společnou modlitbou otce děkana Marka Husáka, který současně dostal od biskupství nelehký úkol. Říci všem přítomným, jak

naše děkanství vnímá a proč je v něm rád. Zhostil se toho náramně. Pojmenoval všechny naše pilíře – od kněží, laiků, zaměstnanců biskupství až po chrámy a pastorační aktivity. Zjistili jsme, že vnímá naše děkanství velmi bohatě a Bohu díky za to!

Po jeho vstupu následovala práce ve skupinkách na téma kultury, či lépe řečeno bohatství našich farností. Tohoto bloku se ujal moderátorky – jedna ze žďárského děkanství, Lenka Šustrová, a druhá z blanenského, Vendula Zachovalová. Účastníci se rozdělili do deseti skupin podle obdržených čísel a díky tomu se promíchali, seznámili a dostali prostor inspirovat se navzájem a pojmenovat nahlas to, co se v jejich farnostech s Boží pomocí daří. Občas došlo i na postesknutí, ale pokud jsme se s ním setkali, zkusili jsme si pojmenovat, jak nás a naše kroky Pán vede a nabízí řešení. A pokud mlčí, nezbyvá než mu věřit, že i tak nás neopouští a koná.

Bohatství, na které jsme ve skupinách přišli, bylo velmi rozmanité. Velmi často byla zmiňována modlitba, dále pak ekumenismus, práce s dětmi, tradiční poutě, generační soužití, dobročinnost, péče o seniory, darování volného času i rozvoj komunity. Bylo příjemné společně objevovat pestrost a dary v našich farnostech. Bylo milé sledovat, jak se jednotliví členové dokážou navzájem inspirovat, naslouchat si a obohacovat se. Tahle skupinová práce měla svůj veliký smysl. Pojmenovali jsme si nahlas to, co se nám daří a za co můžeme Pánu denně děkovat.

Závěrem dostali přítomní ještě jeden úkol – vybrat dva favority mezi uvedeným bohatstvím a přilepit dva smajlíky. Třetí si mohli odnést s sebou domů na památku. Názvy jednotlivých kategorií byly nalepeny na zdech. Ptáte se, která karta byla nejvíc oblepená smajlíky? Možná Vás to překvapí, možná ne – byla to modlitba.

A tak i nadále denně děkujeme Pánu v modlitbě s vděčností za dary, které ve farnostech máme a můžeme je rozvíjet v bohatství. Děkujeme za každého člověka, který se podílí na službě druhým a Bohu. Děkujeme za naše kněze, kteří nám tvoří v našem děkanství domov jako otcové našich společenství. Děkujeme za víru, která je obrovským Božím darem. Je velkým požehnáním předávat ji dál a tvořit společenství.

Děkujeme všem, kteří se na setkání pastoračních rad podíleli – Římskokatolické farnosti Radešinská Svratka, obci Radešinská Svratka a všem, kteří připravovali prostory a občerstvení pro příchozí, především tu skvělou škvarkovou pomazánku na chlebičky.

Lenka Šustrová, moderátorka pastoračních aktivit

Hledáme lektora pro Vstupy do škol

Již dva roky probíhají v našich dvou farnostech pravidelná proškolení lektorů Vstupů do škol. Těch se účastní katecheté a lektoři z dalších farností, především z Nového Města na Moravě, kde je k dispozici funkční tým, pravidelně navštěvující místní základní školy.

Tato školení vede koordinátorka z Brněnského biskupství, paní

Veronika Chabičovská, která připravuje budoucí nebo současné lektory na návštěvy základních i středních škol, kde mohou studentům srozumitelnou a přitažlivou formou představit témata víry, hodnot a křesťanského života.

Přestože je školení dlouhodobě připraveno a pravidelně probíhá, stále se nám nedaří najít člověka, který by byl ochotný školy ve Žďáře nad Sázavou aktivně navštěvovat a děti a mládež oslovovat.

Pokud by vás tato služba mohla oslovit, nebo znáte ve své farnosti někoho, kdo by na tuto pozici byl vhodný, kontaktujte nás prosím na tel. 737 972 108 nebo emailu: moderator.zdar@dieceze.cz. Další informace naleznete na www.kc.biskupstvi.cz/vstupy.

Lenka Šustrová, moderátorka pastoračních aktivit žďárského děkanství

* * * * *

„Celý svět je stínem, cestou, otiskem. Je knihou psanou zvenčí (Ez 2, 9), protože v každém tvorů je odraz božského vzoru, avšak smíšený s temnotou. Svět je tedy cestou podobnou neprůhlednosti smíšené se světlem, v tomto smyslu je to cesta. Stejně jako vidíš, jak se paprsek světla pronikající oknem zabarvuje podle různých částí skla, božský paprsek se odráží v každém stvoření jinak a nabývá různých vlastností.“

Sv. Bonaventura

ŽIVOT VE FARNOSTI SVATÉHO PROKOPA

Ukážeme dětem, jaké to je být věřícími

V týdnu 9. až 15. srpna 2025 se uskutečnil náš tradiční farní tábor. Tentokrát jsme se vydali za dobrodružstvím na faru v Heřmanově. Stejně jako každý rok jsme se i letos snažili dětem ukázat, že i bez mobilu a s trochou bláta na tričku mohou zažít kopec legrace a spoustu zážitků, na které budou vzpomínat až do dospělosti.

Jedním z hlavních rozdílů v náplni našeho tábora oproti ostatním je naše víra. Děti mají možnost zakusit, jaké to je být ve společenství věřících – vrstevníků i vedoucích.

Přípravy na takový tábor probíhají prakticky celý rok. Snažíme se účastníkům vymyslet opravdu zajímavý program tak, aby mohli prožít věci, se kterými se běžně nesetkají.

Naše parta se stará i o další aktivity ve farnosti. Letos jsme také uspořádali gulášofest, který bude určitě v následujících letech jistou tradicí. Za zmínku stojí i již třetí ročník drakiády, na které jsme zaznamenali rekordní počet účastníků – ve vzduchu létalo více než třicet draků. Zapojili jsme se i do Dne štědrosti, kdy jsme ve spolupráci s místní Charitou uspořádali sbírku materiálních potřeb pro ty, kterým se v životě moc nedaří.

Tým táborových vedoucích

Ministranti mají svoji olympiádu

S ministranty z naší farnosti i z okolních vesnic jsme se 8. listopadu zúčastnili ministrantské olympiády. Naši reprezentaci hájili tito kluci:

1. kategorie: Šimon Sejkora, Šimon Ficek, Lukáš Malý, Jan Mokrý, Antonín Hudec, Jenda Hudec, Vašek Ondráček

2. kategorie: Štěpán Sejkora, Vašek Malý, Vojta Kříž, Jan Novák, Vít Hudec, Honza Křepela

3. kategorie: Antonín Sejkora, Josef Sejkora, Jiří Schroller, Jakub Víteček, Josef Ambrož, František Ambrož, Eduard Kaštan, Petr Dostál

Naše týmy vybojovali následující umístění:

1. kategorie (1. stupeň ZŠ) - 4. místo z 34

2. kategorie (2. stupeň ZŠ) - 11. místo z 27

3. kategorie (SŠ a VŠ) - 11. místo z 16

Celá olympiáda probíhala v Boží přítomnosti a v duchu fair-play. Na olympiádě se dělaly testy a dovednosti

z ministrantské služby a dále týmový fotbal a florbal. Všichni si to moc užili.

Velké poděkování a respekt směřuje k organizátorům a hlavně k Františku Kroutilovi. Bez něj by nebylo kam jezdit.

Poděkování patří i těm, kdo mi pomohli s dopravou a vedením ministrantů.

Ministranti se schází pravidelně jednou za čtrnáct dní v sobotu dopoledne od 9:00 do 11:00 na faře u sv. Prokopa. Všichni kluci jsou mezi námi vítáni.

Antonín Sejkora, jeden z vedoucích ministrantů od sv. Prokopa

Scholy od sv. Prokopa uvítají nové tváře a hlasy

Dne 8. listopadu 2025 vyrazila velká i malá schola na Cantate Domino v Polné. Tato akce se podobá La Festě naší farnosti. Nejednalo se totiž o soutěž, ale setkání schol z širšího okolí. Každé uskupení se krátce představilo a následně zazpívalo 3 až 6 písní. Po vystoupení měli všichni vedoucí schol možnost zajít k porotě a dozvědět se, co na jejich schole oceňují a co by se dalo případně ještě zlepšit.

Všichni účinkující velice ocenili příjemné prostředí, milé moderátorky a připravené pohoštění (řízky, buchty, popcorn a spoustu dalšího). Obě naše scholy si Cantate Domino Polná užily a už teď se těší na příští ročník.

Chcete se k nám přidat?

Malá schola (5 až 12 let) se schází každou neděli v 8:30 na faře. Slyšet ji zpívat můžete první a třetí neděli v měsíci na mši svaté v 10:00.

Velká schola (od 13 let) se schází každou neděli v 8:30 na faře a příležitostně doprovází mši v 10:00. Druhý pátek v měsíci má zkoušku v 16:30 a následně zpívá při mši v 18:00.

Pokud máš rád/a hudbu, zpěv nebo hru na hudební nástroj, neboj se a přijď. Scholy rády uvítají nové tváře.

Kateřina Nečesalová

„Přijďte!“, zvou křesťanští senioři

Křesťanští senioři ze Žďáru v uplynulém roce rozhodně nezaháleli. Scházíme se 2. a 4. středu v měsíci ve 13:30 hodin v budově České pojišťovny (mimo prázdniny). Setkání jsou s besedou nad kvízy, promítáním fotografií nebo filmů. Druhé setkání věnujeme cvičení pro protažení těla s cvičitelkou.

A co se u nás dělo po celý rok? V lednu jsme si schválili program na celý rok. Rostislav Dvořák, místostarosta města, nás seznámil s rozvojem města a zodpověděl všechny dotazy. Před Velikonocemi jsme se zúčastnili tradiční pašijové hry Co se stalo s Ježíšem jako herci či diváci. V květnu padesát účastníků navštívilo Neratov, Králíky a Letohrad. V červnu si zájemci o krásu květin prohlédli Botanickou zahradu přírodovědné fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

V září jsme se připojili k Pouti seniorů v brněnské katedrále se slavnostní mší svatou s otcem biskupem. Také nás v září nadchla prohlídka kostela Svatého Ducha ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Otec Suchomel nás seznámil s průběhem výstavby tohoto obdivuhodného díla i historií Velehradu a Velkomoravské říše. V listopadu jsme se zúčastnili poutní mše svaté v kostele Narození Panny Marie ve Vranově u Brna. Poslední akcí tohoto roku bude povánoční setkání s harmonikou Jiřího Kašíka.

Rádi uvítáme další zájemce o setkávání křesťanských seniorů. Přijďte!

Jaroslav Hulák

ŽIVOT V KLÁŠTERNÍ FARNOSTI

V Jubilejním roce se žďárská bazilika stala místem setkávání, modlitby a naděje

Jubilejní rok přivedl do baziliky Nanebevzetí Panny Marie a svatého Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou stovky „poutníků naděje“. Během květnových a červnových poutí zde věřící všech generací společně prožívali chvíle modlitby, společenství i radosti – a především se setkávali s tématem naděje, které

se stalo ústředním motivem celého období.

V sobotu 10. května se zde sešlo téměř šedesát mladých účastníků, kteří přijeli společně strávit sobotní den na „Svatém místě“, který začal mší svatou zaměřenou na téma naděje, pokračoval setkáním s řeholní sestrou Noemi a nechyběla ani stanoviště či adorace – vše inspirované právě nadějí.

„Je té naděje už moc? Kéž by!“ zaznívalo z úst organizátorů. Naděje je totiž něčím, co každý člověk potřebuje. Poděkování patřilo schole z farnosti Nové Město na Moravě, zapojeným kněžím, řeholní sestře Noemi i všem, kdo přišli pro svůj „kousek naděje“.

O tři týdny později, 31. května, zaplnilo baziliku kolem sedmi desítek malých poutníků s doprovodem. Po společné mši svaté se vydali na Zelenou horu, kde pro ně byla připravena putovní stanoviště. Každý poutníček si na nich mohl do svého poutního pasu získat razítko a prožít radostné chvíle. Travnatý prostor u kostela zaplněný dětmi hrajícími „Rybičky, rybičky, rybáři jedou“ je pohled, který návštěvník Zelené hory jen tak nevidí.

Děti si domů odnášely nejen radost z her, ale i poutní požehnání, které má provázet jejich kroky a připomínat jim, že být křesťanem je radostná cesta.

Třetí významnou květnovou událostí byla Děkanická pout', na niž zavítaly desítky poutníků z celého děkanství i místní věřící. V pravé poledne byla za

občany Žďáru nad Sázavou i našeho děkanství sloužena mše svatá, které předsedal děkan P. Marek Husák.

Program pokračoval na rajském dvoře, kde se poutníci mohli seznámit s tradicí cisterciáckého řádu – zejména s podobou tehdejší kuchyně. Nešlo o ochutnávky, ale o ukázky jídelníčku, vzhled do stolovacích pravidel, čtení z Řehole sv. Benedikta či informace o pěstování plodin a klášterním hospodářství.

Návštěvníci mohli navštívit farní kavárnu nebo využít zvýhodněné vstupné do baziliky i do poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Děkanská pouť byla zároveň součástí programu letošního Dne Žďáru 2025.

Děkujeme tímto Římskokatolické farnosti Žďár nad Sázavou II. za možnost setkání a duchovního načerpání v nádherných prostorách protkaných Boží milostí.

Lenka Šustrová, Adéla Thlustošová

O letních prázdninách se děti učily psát jako v klášteře

Během jarních a letních prázdnin probíhaly v bazilice programy určené pro rodiny s dětmi. Tento rok jsme se tematicky zaměřili na písemnictví. Hlavní program nesl název: Skriptorium aneb Jak se psalo v kláštorech?

Nejprve jsme se soustředili na sochařskou výzdobu baziliky, kde jsme zaznamenali, že většina soch drží v ruce knihu nebo brk. Tyto symbolické předměty se objevovaly i na okolních obrazech. Následně jsme se zaměřili na otázku, jak takové knihy vznikaly. Ve farní knihovně se děti seznámily s materiály, na které se psalo. Mohly si osahat pergamen a prohlédnout si minerály a další přírodniny, z nichž se

v minulosti vytvářely barevné inkousty. Poté přišla na řadu praktická ukázka – psaní brkem. Každý účastník si mohl vyzkoušet opsat daný text nebo

vytvořit vlastní. Program završila možnost zapečetit vlastní listinu pomocí pečetidel a horkého vosku.

Druhým programem byla dětská prohlídka baziliky a rajského dvora. S sebou jsme měli kufřík plný zajímavých předmětů, které souvisely s historií kláštera. Nacházela se v něm například soška Panny Marie s Ježíškem, dřevěný kříž, královská koruna nebo varhanní píšťala.

Program probíhal v prostorách baziliky a fary po celé letní prázdniny a těšil se průběžně zájmu dětí, mládeže i samotných rodičů.

Adéla Thustošová

Dušičky na Dolním hřbitově oslovily naše nejmenší

Stejně jako v předchozím roce, i letos jsme pro mateřské a základní školy připravili edukační program na téma „Dušičkový čas“. Zatímco mnoho dětí zná dobře Halloween, paměť na tradiční Dušičky se vytrácí. Dochází k časté záměně Halloweenu s Památkou všech věrných zemřelých a zmíněný vzdělávací program poukázal na rozdíly mezi těmito svátky. Děti byly mimo jiné seznámeny také se svátkem Všech svatých, který připadá na 1. listopadu.

Zmínili jsme některé světce spojené s podzimním obdobím nebo ty, které děti již samy znají. Následně jsme se věnovali samotné Památce zesnulých (Dušičkám). Hovořili jsme

o tom, jak se tento svátek slavil v minulosti a jaké jsou jeho současné podoby. Děti zároveň zavzpomínaly na své blízké, kteří již zemřeli, a uvědomily si, že vzpomínka na ně může být i radostná.

V závěru programu jsme navštívili nově opravený Dolní hřbitov, kde jsme porovnali jeho původní půdorys s dnešní podobou. Malé návštěvníky zaujala zvláště socha Anděla posledního soudu, která je dominantou místa. Každá třída také mohla na hřbitově zapálit svíčku a věnovat tichou vzpomínku zemřelým.

Adéla Thustošová

OPRAVY A REKONSTRUKCE VE ŽDÁRSKÝCH FARNOSTECH

Co se podařilo v letošním roce?

I v letošním roce probíhaly stavební a restaurátorské práce v obou farnostech. S ekonomickými radami obou farností se vždy snažíme vyhodnotit, jaké práce upřednostnit, a vždy se snažíme najít i další finanční zdroje, aby zatížení farností bylo co nejmenší.

Na první pohled se zdá, že se u kostela sv.

Prokopa moc nedělo, ale pokud nahlédneme pod střechu, tak si každý všimne, že proběhla velká obnova v krovu, kde po dlouhodobém působení hniloby byly z velké části poškozené pozednice, konce krokví, námetků a vazných trámů. Práce byly složité vzhledem ke stísněným podmínkám a k požadavku, že se nebude rozdělovat střešní krytina. Konstrukce se musely vzájemně zavěšovat a heverovat, aby se bylo možné k poškozeným částem dostat, vyřezat je a následně naprotézovat nebo nahradit. Vše se zadařilo. Poškozené části krovu bylo možné vidět i venku před kostelem. Navíc se podařilo práce časově sladit tak, aby nebránily obnově prostoru kolem kostela, kterou na jaře zahájilo město. V prostoru půdy se podařilo vytvořit bezpečnou pochozí lávku.

Poděkování patří nejenom firmě, která krov obnovovala, ale i obětavým farníkům, kteří přišli vyklidit půdní prostor a hlavně odklidit skelnou vatu, aby si firma mohla zřídit lešení a pomocné konstrukce.

Druhá etapa v roce 2025 stála 1 366 525 Kč. Z Kraje Vysočina se podařilo získat dotaci ve výši 400 000 Kč; z Ministerstva kultury z Havarijního programu 350 000 Kč a od Města Žďár nad Sázavou 232 000 Kč. Spoluúčast farnosti činila 384 525 Kč.

Při revitalizaci náměstí kolem kostela a fary jsme operativně museli řešit přeložku vodovodní přípojky, přípojky plynu, přípojky el. energie a kanalizační přípojku a podařilo se předělat schody do fary, za což patří velké poděkování panu Pokornému, který se věnoval projektové přípravě, a dále farníkům, kteří udělali přípravu pro nové schody. Průběžně se kolem kostela opravuje hromosvod podle zrovna probíhajících výkopových prací.

V klášterní farnosti se podařilo dokončit po čtyřech letech Dolní hřbitov, o čemž se můžete dočíst v následujícím článku. Zde jenom doplňujeme čísla za letošní čtvrtou etapu – severní kapli a dvě zdi. Celková cena 1 393 828 Kč. Dotace Kraje Vysočina 400 000 Kč; dotace Ministerstva kultury z Havarijního programu 300 000 Kč, dotace Města Žďár nad Sázavou 236 000 Kč. Spoluúčast farnosti činila 457 828 Kč. Poděkování patří všem farníkům za dary a za pomoc při sundávání šindelů.

Na Zelené hoře se dokončují dřevěné prvky v ambitech. V letošní etapě došlo na dvojce vstupní vrata a osm dvířek do půdního prostoru. Obnova stála 1 011 342 Kč. Město Žďár přispělo částkou 500 000 Kč a Kraj Vysočina dotací ve výši 400 000 Kč. Spoluúčast farnosti činila 111 342 Kč.

V bazilice nám opět část roku chyběla jedna sada lavic, na nichž probíhaly restaurátorské práce. Mohli jsme tak vidět původní dlažbu, která pod lavicemi byla, a opět černé dlaždice naznačovaly možná místa hrobů. Při letošních pracích ale nedošlo k propadu podlahy, a tak nebylo nutné dělat archeologický průzkum a dlažba nebyla rozebírána. Nicméně několik farníků vyspravilo a kultivovalo místa, která byla v minulosti na okrajích vyspravena betonovými plombami a nyní jsou doplněny půdovkami.

Lavice musely být vyspraveny a shnilé části byly nahrazeny. Podlahy v lavicích budou opět vyměněny. Letošní restaurátorské práce stály 1 195 522 Kč. Kraj Vysočina nám opět přispěl částkou 400 000 Kč a Město Žďár nad Sázavou 202 000 Kč. Tady musela být spoluúčast 593 522 Kč.

Chtěla bych poděkovat i všem, kteří po stavebních pracích pomohli s úklidem a vlastně zajišťují úklid v kostelích celoročně.

Z uvedených čísel je vidět, že opravy a údržby nejsou lacinou záležitostí a záleží i na nás všech, jak se k obnoveným a opraveným věcem budeme chovat, aby nám co nejdéle vydržely.

Je nutné i podotknout, že údržba památek nikdy nekončí a pravidelnou údržbou se dá zajistit, že finanční náročnost nutných oprav není tak vysoká, než když se vše nechá zchátrat.

Jitka Klementová, technička stavebních investic žďárského děkanství

Dolní hřbitov po opravách

Barokní stavba ve Žďáře nad Sázavou II., známá mezi místními jako „Dolní hřbitov“, prošla v posledních čtyřech letech celkovou obnovou. Slavnostní znovuotevření památky, která byla vysvěcena již v roce 1709, se uskutečnilo 4. října 2025. Pro

hosty zde byl připraven program s informacemi o historii a obnově hřbitovů, včetně archivních snímků a fotografií z oprav.

Hřbitov vznikl z iniciativy opata Václava Vejmluvy v době, kdy městu hrozila morová epidemie. Stavbou pak opat Vejmluva pověřil architekta Jana Blažeje Santiniho. Žďár byl nakonec před morem uchráněn a obyvatelé tuto záchranu připisovali přímlově Panny Marie, patronky klášterního kostela. Samotný hřbitov však začal sloužit svému účelu až později.

Původně byl vystavěn na půdorysu sférického trojúhelníku a měl pouze tři kaple jako odkaz na Nejsvětější Trojici. Pozorný návštěvník si jistě všimne jeho historického tvaru, který je vyznačen pomocí kresby na fasádách kaplí a vyznačením trasy zdi pomocí kamenů v trávě. Symbolika trojúhelníku byla porušena dostavbou čtvrté kaple v roce 1755, ke které došlo z podnětu opata Bernarda Henneta.

Obnova hřbitova začala v roce 2022 západní kaplí, do které již zatékalo kvůli dožilé a místy chybějící šindelové krytině. Nepůvodní bednění navíc způsobilo špatné provětrávání, což vedlo ke vzniku hniloby na některých částech krovu. Poškozené prvky proto musely být vyměněny či naprotézovány. Následně byla položena nová šindelová krytina s dvojitým krytím a byly opraveny štuky, římsy i omítky. Po finálním fasádním nátěru kaple výrazně prokoukla. V následujícím roce 2023 byla opravena jižní kaple, kde byly opakovány již osvědčené postupy. O rok později, v roce 2024, se přistoupilo k obnově východní kaple a dvou ohradních zdí.

Práce na východní kapli byly náročnější, protože při dřívější opravě došlo ke změně tvarosloví střechy – krokve byly rovné a výsledná podoba se lišila od ostatních kaplí. Návrat k původnímu řešení byl složitý zejména kvůli ramenátům s proměnlivými rozměry. Výraznou pomoc při obnově poskytli podporovatelé z Anglie, kteří přispěli nejen finančně, ale také se osobně zapojili do prací.

V roce 2025 zbývalo dokončit obnovu severní kaple a posledních dvou zdí. Krov byl ve výrazně lepší kondici, a proto si vyžádal jen minimální zásahy. Na jaře pomohli farníci se snesením krytiny ze zdí, díky čemuž se opravy podařilo zvládnout během jarních a letních měsíců. Zajímavostí, která na první pohled nemusí být patrná, je, že každá kaple má unikátní konstrukci krovu.

Generální obnova byla rozdělena do čtyř etap a financována za podpory Kraje Vysočina, Ministerstva kultury a Města Žďár nad Sázavou. Největší poděkování patří široké rodině drobných dárců, díky nimž se podařilo pokrýt celkové náklady ve výši 4 439 773 Kč. Za odborné vedení a hledání ideálního řešení patří dík pracovníkům památkové péče. Realizaci obnovy zajistily firmy Tes-Pam, s.r.o. a LS mont, s.r.o., kterým rovněž náleží velké uznání.

Dolní hřbitov je otevřen veřejnosti během letních měsíců. Návštěvníci se zde mohou pokochat nejen pohledem na obnovené stavby, ale také na historické kříže a originály soch z barokního mostu ve Žďáře nad Sázavou, které jsou vystaveny k detailnímu prohlédnutí. Za dobrovolné vstupné zde provázejí průvodci, kteří návštěvníkům rádi sdělí mnoho dalších zajímavostí o historii místa i průběhu obnovy.

Jitka Klementová, technická stavebních investic žďárského děkanství, foto: Koruna Vysočiny

Hřbitov u farního kostela sv. Prokopa

Že se kolem farních kostelů zpravidla nalézal hřbitov, to je vcelku známá věc. Málokdo si na ni ale v dnešní moderní době vzpomene a leckoho nejspíš překvapí, když se dozví, že ačkoliv se naše města od konce 18. století poněkud proměnila a kolem farních kostelů vznikly parčíky, trávníky či dlážděné plochy, ostatky lidí zde pohřbených tu mnohdy odpočívají dodnes. Je tomu tak i ve Žďáře nad Sázavou.

Vznik farního kostela sv. Prokopa se klade do poslední třetiny 13. století, v 16. století pak byl přestavěn a rozšířen. Kostel byl obehnán místy až tři metry vysokou zdí obepínající hřbitov. Stála zde též kostnice a u venkovní strany hřbitovní zdi, ovšem mimo posvěcenou půdu, byl prostor pro pohřbívání

nepokřtěných dětí, nekřtěňátek. Vedle místa, kde byla v roce 1729 postavena kaple patronky dobré smrti sv. Barbory, stála klenutá brána zbořená po roce 1864. Druhý vstup na hřbitov předpokládáme nedaleko bočního vchodu směrem k náměstí.

Dnešní zvyk trvalých rodinných hrobů s kamennými náhrobky je relativně mladý. Hřbitovy od středověku do konce 18. století byly poměrně malé a ostatky zesnulých hrobníci po čase přesouvali buď do zvláštních budov zvaných kostnice, nebo do hromadných jam, čímž uvolnili místo pro nové pohřby. Nebyl tak důvod pro vytváření nákladných pomníků, stačily jen dřevěné kříže. V některých částech hřbitova byla frekvence pohřbívání vyšší než v jiných, kdo, kde a jak dlouho odpočívá, věděli nejlépe hrobníci.

Pietu v té podobě, jak ji rozumíme dnes, bychom na hřbitově od středověku do 18. století nenalezli. Člověk, to byla především nesmrtelná duše a tělesná schránka byla prachem, který se měl nakonec v prach obrátit. Úcta spjatá s jejich uchováváním byla projevoována ostatkům světců, trvalé hrobky si budovali především panovníci a šlechta.

Dochovalo se nám několik žďárských matrik ze 17. století skrývajících více či méně stručné zprávy o zdejších zemřelých. Někdy je tvoří jen pár slov, které v sobě ale tají poměrně dramatické příběhy a nás historiky trápí a dráždí tím, že neprozrazují jména zesnulých. Dozvídáme se z nich třeba to, že na hřbitově u sv. Prokopa byla pohřbena „z Hamermile bába“ (1689), „ze Lhotky beznohá“ (1691), „voják jeden jda tudy žebraje“ (1684) nebo „dva chlapci z Polničky, jež se utopili“ (1679). Převažují našťěstí zápisy se jmény, z nichž se dozvídáme, že zde spočinuli: „pastýř Vávra z Polničky, střelen nechtíc od hamerníka“ (1678), „Markéta zabitá stromem v Maternově lese ve Vysokém“ (1696), „dryáčnice Markyta od svého muže udávena“ (1670), „žďárského souseda Václava Pražáka manželka Barbora jako šestinedělka s děvčátkem“ (1702). Velmi zajímavý je záznam: „Rysova dcera z Vysokého, pokousajíc ji vlk“. Kdyby k úmrtí dívky došlo v zimě, mohlo by to odkazovat na útok vyhladovělé šelmy. Děvče ale zemřelo 8. června 1680, tedy v létě. Třeba

spadla do vlčí jámy a lapené zvíře bez možnosti úniku ji smrtelně zranilo, kdo ví.

Významní měšťané se nechávali k poslednímu odpočinku uložit přímo v kostele pod podlahu, přičemž nejčastější místa byla u oltářů. Nejstarší dochovaný náhrobek z lodi žďárského farního kostela sv. Prokopa je z roku 1605 – spolu s dalšími je schován pod kostelními lavicemi. Z pohřbů v kostele můžeme připomenout otce žďárského faráře Martina Hliněnského Šebestiána (1671), měšťana a chirurga Jana Mauchtnera (1754) či manželky žďárských primátorů Annu Marii Mauchterovou (1730) a Annu Vojtiškovou (1735), obě pohřbené před kaplí sv. Anny, která se nacházela v podvěží. Některé z náhrobků byly až do sedmdesátých let 20. století položeny v zemi před oběma vchody do kostela jak venku, tak v předsíní.

Snad z kostela pocházel i zajímavý kámen s motivem sekery, který je ale ztracený – zbyla po něm jen fotografie.

Dodnes nejsou rozluštěné zkratky a číslice, které nalezneme na mramorovém ostění kostela vedle hlavního vchodu. Zdá se, že šlo také o svého druhu náhrobky – nejspíš jde o iniciály zemřelých pohřbených přímo u zdi kostela s daty jejich úmrtí.

Na hřbitově se nacházel také zvláštní kámen s křížem. Křížové kameny mívaly někdy podobný účel jako smírčí kříže, které stavěli zločinci v rámci svého pokání v místech, kde spáchali hrdelní zločin. Stavěly se ale i na paměť různých neštěstí, živelních pohrom a morových epidemií. O tom ze hřbitova sv. Prokopa toho opět víc nevíme.

Přes hřbitov vedla též cesta do školy. Kde byla farní škola původně, jako obvykle nevíme, ale v 17. století je už doložena v dnešním Moučkově domě, kde setrvala až do roku 1820. Žáci do ní chodili vchodem od kostela.

Přelom 18. a 19. století se nesl ve znamení mnoha společenských změn. Josef II. nařídil dekrety z let 1784–1785 přesunout hřbitovy z měst a obcí až za jejich hranice, což nebylo všude realizováno, a hlavně to neproběhlo plošně v jednom roce. Také ve Žďáře se přestalo pohřbívat u sv. Prokopa, ovšem ještě nějaký čas poté zde patrně k ojedinělým pohřbům docházelo a některé z hrobů byly udržovány ještě hluboko v 19. století. Druhý hřbitov, nazývaný též „horní“, se nacházel u kostela Nejsvětější Trojice za Horní branou.

Odkazovalo na něj lidové rčení „Už mě brzy ponesou Horní bránou“, čímž starší a nemocní konstatovali předtuchu své blízké smrti. Byl menší než ten u sv. Prokopa, také byl obehnaný zdí a patřila k němu kostnice. V jeho blízkosti stál špitál a chudobinec. Vznik kostela je nám trochu záhadou, nevíme, kdy byl postaven a proč, v roce 1672 byl popisován jako „kaple obnovená a nedostavěná“. V matrice zemřelých je od roku 1670 uváděn jako kaple, starší zmínky o něm jsme zatím nenašli. Na obou hřbitovech se pohřbívalo souběžně, po skončení pohřbů u sv. Prokopa už jenom u Nejsvětější Trojice.

Během 19. století se rozšířila tradice rodinných hrobů, často opatřených litinovými kříži. Jména zemřelých byla psána buď na tabulky, nebo do uzavíratelných schránek, které mohly skrývat i různá vyobrazení. Hřbitov u Nejsvětější Trojice tak záhy přestal městu vyhovovat, byl příliš malý. Nový hřbitov vznikl při Jamské silnici v roce 1910.

A co se dělo s hřbitovem u sv. Prokopa? Po požáru náměstí v roce 1864 byla podle zápisu pekaře Hynka Leskoura stržena hřbitovní zeď a u kaple sv. Barbory skácena jedna ze dvou líp. Na přelomu 19. a 20. století byl zásluhou místního okrašlovacího spolku prostor upraven na park podle návrhu žďárského rodáka Filipa Kováře, botanika a lichenologa, tedy vědce zabývajícího se lišejníky; v místě svahu od kaple sv. Barbory na Havlíčkově náměstí vznikly schody. V roce 1936 byly stromy i keře buď přerostlé, nebo shnilé. Spolek tedy přikročil ke zrušení starého parku a k založení nového. Vysázeno bylo 60 bříz, 15 jalovců, 2 smuteční vrby, 100 keřů pámelníku a 2 kulovité vrby; pod farou bylo vysázeno dalších 50 bříz. Je zvláštní, že i přes toto mohutné sadařství zůstalo mnoho hrobů kolem kostela relativně blízko povrchu neporušených a zároveň to může být vysvětlením, proč se na severní straně kostela nalezlo několik jam s ostatky – snad tam byly přemístěny z míst, kam se sázely stromy a keře.

Také ve 20. století byla zachovávána jednoduchá parková úprava prostoru, tvořená v podstatě jen prostým trávníkem s několika stromy a keři. Kolem kostela sv. Prokopa tak nikdy nebyl souvislý vydlážděný prostor.

Při nedávném záchranném archeologickém výzkumu souvisejícím s úpravou povrchu v ulici Tvrz byly vyzvednuty ostatky nacházející se nejbližší povrchu. Mezi nálezy byly zastoupeny svátostky (medailony s vyobrazeními světců) a části růženců (páteřů). Ostatky uložené v hlubších vrstvách zůstaly na svém místě. Ti, kteří před staletími ve Žďáře a v jeho okolí žili, tak jsou tu i nadále s námi.

Stanislav Mikule, foto Jiří Přichystal

Oprava fary u svatého Prokopa

Milí farníci,

rád bych vás informoval o významném kroku, který nás v nejbližších letech čeká. Naše fara u kostela sv. Prokopa je již delší dobu v technicky velmi špatném stavu – především její elektroinstalace, rozvody vody, odpadů a další nezbytné části vybavení jsou na hranici životnosti. Z tohoto důvodu je nutné přistoupit k její celkové opravě.

Této rekonstrukce však chceme využít také k tomu, aby fara lépe sloužila potřebám naší živé farnosti. Plánujeme proto rozvržení místností tak, aby byla jasně oddělena část pro kněze, část pro zaměstnance biskupství a aby zároveň vznikly odpovídající prostory

pro pastorační činnost, setkávání, výuku náboženství atd.

Protože není možné z důvodu vysokých nákladů zatím vybudovat nové centrum na farní zahradě, nabízí se prozatím jako další společný prostor k pastoračním aktivitám upravit stávající kůlnu uprostřed farního dvora, která by mohla být proměněna v jednoduchý nízkonákladový prostor, jenž by mohl sloužit k setkáním, menším akcím i dalším aktivitám. Na financování těchto úprav se pokusíme získat podporu z dotačních titulů.

V tuto chvíli vás prosím o modlitby za zdárný průběh celého projektu. Budeme také vděční za jakoukoli podporu – ať už finanční, nebo praktickou pomoc při případných brigádách, pokud k nim dojde.

Nově byl rovněž zřízen transparentní účet, na který je již možné přispívat na opravu fary. Číslo účtu je 6758738399/0800. Dárcům je možné vystavit potvrzení o daru pro daňové účely. Více informací na našich webových stránkách www.prokopzr.cz. Předpokládaná částka za rekonstrukci bude 20 až 25 milionů korun. Za každý dar upřímně děkuji

Dovolte mi též poděkovat i za vaši přízeň, trpělivost a sounáležitost s naší farností.

P. Blažej Hejtmánek, farář Římskokatolické farnosti Žďár nad Sázavou I.

Charitní domov Moravec bude součástí Oblastní charity

Počátky fungování Charitního domova Moravec sahají do 50. let minulého století. Nejprve sloužil jako místo, kde byli internováni kněží a řeholníci vyššího věku, kteří zde až do roku 1989 žili pod státním dohledem. V průběhu let se jich

zde vystřídalý stovky a mnozí z nich odpočívají na místním hřbitově. Od svého vzniku až do současnosti domov zřizuje Česká katolická charita se sídlem v Praze.

Po roce 1989 kněze a řeholníky postupně vystřídali lidé z okolí a v současné době žije v domově pouze jeden kněz. To byl také důvod k rozhodnutí, aby od 1. ledna 2026 převzala provoz domova místní Charita, konkrétně Oblastní charita Žďár nad Sázavou.

Aktuálně probíhají přípravy na předání novému poskytovateli. „Naším cílem je zajistit kontinuitu poskytované péče a zároveň službu dál rozvíjet. Pro klienty Charitního domova Moravec se nic nemění,“ uvedla Jana Zelená, ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou.

V posledních letech v domově proběhla postupná rekonstrukce části prostor. Při péči o seniory jsou využívány moderní metody, jako je bazální stimulace nebo biografická péče. V závěru života mohou klienti využít také paliativní péči.

Pro příští roky je naplánováno dokončení nezbytné rekonstrukce budovy domova a vybudování nové varny, která zajistí kvalitnější stravovací zázemí pro klienty i zaměstnance. Jedním ze zdrojů financování bude sbírková kampaň Tříkrálová sbírka, která se v Oblastní charitě uskuteční na počátku nového roku již po šestadvacáté. Přidejte se k našim koledníkům a přinášejte radost i požehnání do všech koutů našeho regionu.

Milí přátelé PULSu, vážení donátoři,

srdečně děkuji všem, kdo svými dary podporujete kněze a pastorační činnost v naší diecézi. I díky pravidelným darům donátorů, kterých je už téměř 10 000, se podařilo v loňském roce pokrýt z fondu PULS 40 % mzdových nákladů na kněze. Zbytek je hrazen z hospodářské činnosti biskupství a ze státního příspěvku, který však bude definitivně ukončen v roce 2030.

Od příštího roku dojde v celé České republice k zákonnému navýšení minimální mzdy. To se týká také mezd kněží, které v posledních pěti letech nedosahovaly ani pokrytí inflace. Bylo tedy nezbytné rovněž upravit výši příspěvků farností do fondu PULS, který tak aktuálně činí 70 Kč měsíčně za každého dospělého věřícího.

Velkou pomocí pro vaši farnost jste právě vy, donátoři, protože vaše dary snižují celkovou výši příspěvku. V této souvislosti vás chceme poprosit, abyste podle svých možností zvážili navýšení vašeho pravidelného daru. Pomůžete nejen své farnosti, ale celé naší diecézi.

Věříme, že i nadále se bude naše „velká rodina malých dárců“ rozrůstat o další členy, kteří se chtějí podílet na zajištění fungování naší diecéze. Vážíme si každého konkrétního daru, ale především každého z vás – vaši spolupráce a vašich modliteb. Prosíme také o šíření poslání fondu Puls a myšlenky donátorství ve vašich farnostech.

Pokud vás zajímá, jak fond Puls hospodaří, můžete nahlédnout do výroční zprávy Biskupství brněnského. Pro více aktualit a informací sledujte také náš web a Facebook.

Mgr. Pavel Kafka, správce Fondu (www.donator.cz)

Jak pulzují naše farnosti? (data k 29. listopadu 2025)

Žďár nad Sázavou I: Počet donátorů: 88 (tj. 10,8 %)
dary donátorů: 232 085 Kč, zbývá vybrat: 398 364 Kč

Žďár nad Sázavou II: Počet donátorů: 67 (tj. 18,9 %)
dary donátorů: 187 764 Kč, zbývá vybrat: 212 258 Kč

Alois Plichta a jeho Klášter na hranicích (1905 | 1995)

Před třiceti roky vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydrří dějiny žďárského cisterciáckého kláštera autora JUDr. Aloise Plichty, význačného regionálního historika. Narodil se před 120 lety 6. září 1905 v Šebkovicích, pokřtěn byl v Babicích Jakubem Demlem. Místo křtu se později protnul s životní dráhou jeho rodu (bratrance a dvou synů) v tragédii babického případu.

Po absolvování gymnázia vystudoval v Praze práva a ukončil je doktorátem. Souběžně navštěvoval přednášky z dějin umění a velmi aktivně přispíval recenzemi, prózou i poezií do různých periodik. Po pětileté praxi se osamostatnil jako advokát ve Velkém Meziříčí, po únorovém nástupu komunistů k moci se odstěhoval do Brna, ale z hledáčku mocipánů nevypadl a roku 1951 byl jako katolický intelektuál a reakcionář přesunut do dělnické profese. Řežim nezapomněl jeho úspěšnou obhajobu Jakuba Demla, kdy před mimořádný lidový soud předstoupil jako svědek ve prospěch obžalovaného i Vítězslav Nezval...

Teprve mnohem později bylo Plichtovi dovoleno uplatnit se v oblasti památkové péče. Z rozsáhlé publikační činnosti, která zůstávala až na výjimky během jeho života skrytá, připomeňme si alespoň tři práce, které se objevně týkaly našeho kláštera: První je práce „Sochař Řehoř Theny a Žďár nad Sázavou“, vydaná roku 1960. Podal v ní život sochaře a pokusil se v ní zhodnotit jeho žďárské práce; ve své době to byla objevná publikace, dodnes kriticky citovaná řadou jeho následovníků. Roku 1968 vydal s vlastním komentářem barokní kázání, tehdy obezřetně pro tisk nazvané „Slavnostní řeč měřínského faráře Jakuba Felixe Jana Pachera k svěcení kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře dne 27. září 1722“. Výsledkem jeho desítky let trvajících studií a duchovních úvah je neortodoxně pojatá kniha „Klášter na hranicích“ vydaná posmrtně (Plichta zemřel 29. října 1993), kterou ve výročním roce jejího vydání a autorova narození připomínáme.

Nesmíme přitom zapomenout, že tuto velkoformátovou knihu připravil ve spolupráci s autorem do tisku jeho dlouholetý přítel Ing. Josef Pohanka i jako pietní vydání; nezasahoval proto ediční prací do obsahu, včetně poznámek a fotografické přílohy jejího autora Adolfa Rossiho, jemuž je věnována i rozsáhlejší odborná Plichtova poznámka. Žďárský Plichtův a Rossiho Klášter na hranicích tak zůstává živým dobovým dokumentem i pro dnešní dobu.

Petr Peňáz

0
SMRČKU,
KTERÝ
ZPÍVAL

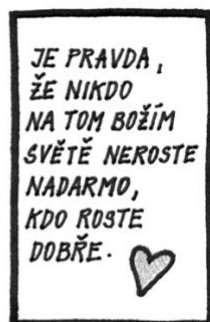
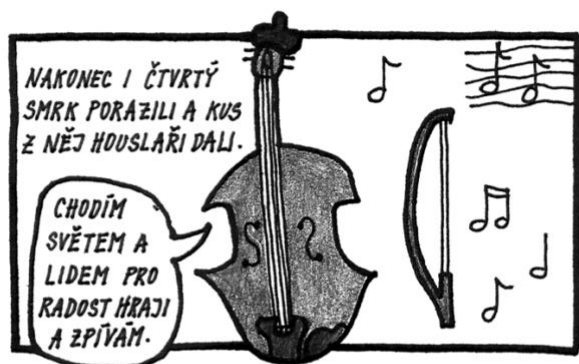
STARÝ HAJNÝ
ZASADIL U CESTY
ČTYŘI SMRČKY
A PŘIKÁŽAL
JIM, AŽ PĚKNĚ
ROSTOU.
LÉTA UBÍHALA...

ANO. ANO. POROSTEME DOBRĚ!

NA JAŘE MLÁDENCI SKÁCELI DRUHÝ STROM.
ODVEZLI HO NA NÁVES, MÁJKU VZTYČILI,
VYZDOBILI A TÁNCOVALI POD NÍ.

NA MOTIVY POHÁDKY TOMÁŠE ŠPIDLÍKA NAKRESLILI A NAPSALI
ŽÁCI ZE SKUPINY NÁBOŽKO... PROČ NE ?

2025

AKTIVITY VE FARNOSTI SVATÉHO PROKOPA

- **Otevřený kostel** – denně od 8:00 do 18:00
- **Křesťanská školka Hvězdička** (Dana Trávníčková, tel. 777 097 618)
- **Setkávání pro předškoláky – katecheze Dobrého pastýře** – každé úterý v 16:45 (Dana Trávníčková 777 097 618)
- **Sobotní dopoledňáček – holky od 5 do 12 let** – sobota 9:00-10:30 (jednou za 14 dní) Kontakt: Michaela Dolanská 607 186 540
- **Ministranti – kluci předškolního i školního věku** – sobota 9:00-11:00 (jednou za 14 dní) Kontakt: Josef Kašík 739 100 414, Antonín Sejkora, 732 700 546
- **Misijní klubko (dětí a rodiče)** – poslední pondělí v měsíci 17:00-19:00 Kontakt: Martina Sejkorová 739 335 522, Jana Smolíková 737 810 881
- **Mladší schola – od předškoláků po 4. třídu základní školy**
Neděle 8:30-9:45 (zpěv 1. a 3. neděli při mši v 10:00 hodin)
Kontakt: Kateřina Nečesalová 603 151 361, Eva Křesťanová 736 637 383
- **Starší schola – od 5. třídy až po středoškoláky a vysokoškoláky**
Neděle 8:30-9:45, 2. pátek v měsíci 16:30-18:00 (zpěv při mši)
Kateřina Dvořáková 731 331 503, Veronika Dobrovolná 777 630 538
- **Chrámový sbor sv. Prokopa** – úterý 18:45, Hana Bořilová 728 305 882
- **Výuka hry na kytaru** – neděle 8:45-10:00, Miloš Křesťan 732 323 133
- **Setkání nad Božím slovem** – pátek (jednou za 14 dní) v 19:00
Kontakt: Jana Miškovská 605 246 737
- **Modlitební skupinka** – pátek (jednou za 14 dní) v 19:00
Kontakt: Eva Součková 732 680 942
- **Nedělní kavárna** – každou neděli po první a druhé mši svaté
Kontakt: Michaela Jáchymová 603 785 747
- **Klub křesťanských seniorů** – 2. a 4. středa ve 13:30, budova České pojišťovny 4. patro, Jaroslav Hulák 602 646 755
- **Modlitby matek** – první pondělí v měsíci v 19:00 hodin
Kontakt: Martina Sejkorová 739 335 522
- **Večery chval** – nepravidelně
- **Úklid kostela** – Hana Koubková 734 780 266
- **Akolyté** – Jiří Kamarád 737 734 834
- **Koordinace příprav snoubenců, moderátorka pastoračních aktivit** – Lenka Šustrová 737 972 108, moderator.zdar@dieceze.cz
- **Výuka náboženství na základních a středních školách** www.prokopzr.cz
- **Mše svaté pro děti** – každou neděli v 10:00
- **Mše svaté za zemřelé** – každé poslední pondělí v měsíci v 18:00
- **Eucharistická adorace** – každý čtvrtek po mši svaté
- **Modlitba růžence** – denně přede mší svatou

AKTIVITY VE FARNOSTI NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

- **Otevřený kostel** – zadní část baziliky je otevřena denně k modlitbě
- **Mše svaté pro děti** – každý pátek (mimo prvního) v 17:15 v bazilice
- **Eucharistická adorace** – úterý v 7:00 a čtvrtek v 17:00 v bazilice
- **Modlitba nešpor** – každou středu po mši svaté v bazilice
- **Modlitba růžence** – denně v křížové chodbě 19:30 (v zimě) a 20:00 (v létě)
- **Nikodémova noc** – 16. dne v měsíci 19:00-20:00 (v zimě) a 20:00-22:00 (v létě) na Zelené hoře (tichá eucharistická adorace a příležitost ke svátosti smíření nebo rozhovoru s knězem)
- **Farní kavárna U Josefy** – v neděli po mši svaté v křížové chodbě
- **Ministranti** – jednou za čtrnáct dní v neděli po mši svaté v bazilice (Vojtěch Rosecký, 737 120 471)
- **Modlitby matek** – měsíčně v sobotu v křížové chodbě
- **Schola** – neděle po mši svaté a před dětskou mší svatou na faře
Kontakt: Petra Kynclová, tel. 737 489 488
- **Společenství mládeže** – pátek večer (jednou za 14 dní) na faře
Kontakt: Anežka Vintrová, tel. 703 680 327
- **Dcery Krále, modlitba tancem** – pátek večer (jednou za 14 dní) na faře
Kontakt: Anežka Vintrová, tel. 703 680 327
- **Putování dětí za sv. Františkem** – dle informací v ohláškách a na webu
- **Modlitební skupina otce Pia** – předposlední středa v měsíci při růženci v křížové chodbě
- **Svatojánské bratrstvo** – poslední středa v měsíci po mši svaté v křížové chodbě, společenství mužů
- **Zvoníci** – každou neděli přede mší svatou ve věži kláštera
- **Kastelán na Zelené hoře** – Mgr. Ondřej Vobejda, tel. 605 231 323, e-mail: info@zelena-hora.cz.
- **Kastelánka v bazilice Nanebevzetí Panny Marie** – Bc. Adéla Tlustošová, tel. 734 673 412, e-mail: bazilika@klaster-zdar.cz.
- **Správce budov** – Michal Berger, tel. 733 565 179.
- **Farní dobrovolnice pro Oblastní charitu** – Jana Miškovská, tel. 605 246 737
- **Moderátorka pastoračních aktivit žďárského děkanství** – Lenka Šustrová, 737 972 108, moderator.zdar@dieceze.cz

FARNOST SV. PROKOPA ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – I

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:00 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných: První pátek v měsíci a dle potřeby.

Duchovní správce: P. Blažej Hejtmánek

Kontaktní adresa: Farnost Žďár nad Sázavou – I

Tvrz 12, 591 01 Žďár nad Sázavou I

Telefon: 566 625 943

Mobil: 728 370 027

E-mail: zdar-mesto@dieceze.cz

Web: www.prokopzr.cz

Facebook: [farnostzdar1](https://www.facebook.com/farnostzdar1)

Kancelářské hodiny: Středa 10:00 – 12:00 a 14:00 – 18:00

FARNOST NANEBEVZETÍ P. MARIE ŽĎÁR NAD SÁZAVOU – II

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby: Mše svatá vždy v 9:00.

Mše svatá na Zelené hoře: Každou sobotu v 16:30 s nedělní platností.

Bohoslužby v týdnu:

Středa a pátek v 17:15 mše svatá, úterý v 7:00 a čtvrtek v 17:00 adorace.

Farář: P. Marek Husák

Kontaktní adresa a služby nemocným: Farnost Žďár nad Sázavou – II

Zámek 2, 591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 731 832 985

E-mail: zdar-klaster@dieceze.cz

Web: www.klaster-zdar.cz, www.zelena-hora.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Výpomocný duchovní: P. Miloslav Kabrda (604 412 219).

Duchovní služba v Nemocnici v Novém Městě na Moravě

P. Sylwester Jurczak (tel. 733 741 473) a **P. Josef Pohanka** (tel. 608 257 183)

Přítomnost kněze v nemocnici je vždy po telefonické domluvě. Zahrnuje pomazání nemocných, svátost smíření, svaté přijímání, duchovní rozhovor s pacientem.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2025: Redakce P. Marek Husák, P. Blažej Hejtmánek, Lenka Šustrová, Adéla Tlustošová a Zbyněk Vintr. Texty farníci obou farností. Obrázky archiv farností a snímky s bezplatnou licencí, foto na obálce Jiří Přichystal. Tisk Unipress. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti.

Návrhy článků pro velikonoční číslo: Předějte do **7. února** duchovnímu správci.

Farnost Žďár nad Sázavou Vás zve na

Výstavu betlémů

**v Kapli sv. Barbory
ve Žďáru nad Sázavou**

**17. 12. - 31. 12. 2025
denně 9 - 17 hodin**

VYSOČINA ZPÍVÁ RYBOVKU
VE ŽDÁŘE NAD SÁZAVOU

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

JAKUB JAN RYBA

SOBOTA 27. 12. 2025

NA PROVEDENÍ SE PODÍLÍ ZPĚVÁCI
A HUDEBNÍCI ZE ŽDÁŘSKA
A ŠIROKÉHO OKOLÍ

18:00 BAZILIKA NANEBEVZETÍ
PANNY MARIE A SV. MIKULÁŠE
VE ŽDÁŘE NAD SÁZAVOU

PODPOŘILI NÁS

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI ŽDĚŘ N. S. 2 - KLÁŠTER A ŽDĚŘ N. S. 1

Římskokatolická farnost
Žďár nad Sázavou - I

Římskokatolická
farnost
ŽDĚŘ NAD SÁZAVOU II

VSTUPNÉ DOBROVOLNĚ